

Si itaque haec omnia in medium prolata pensitamus, facillima ratione uerba LVCAE intelligere et explicare possumus, quando in historia STEPHANI accusati, et coram senatu Iudeorum summo constituti, scribere pergit: cc) οὐαὶ ἀτενησαύτες εἰς αὐτοὺς ἀπαντεῖς, οἱ κατεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἰδον τὸ προσωπον αὐτῶν, ὡσι προσωπον ἀγγελος. Attoniti igitur, uti sensus illorum uerborum est, et stupefacti omnes considerant, et tam se ipfos, quam STEPHANVM aspiciebant, et quum illum timidum, uultuque toruo accendentem credebant, multo magis animum eius hilarem, suauem et constantem admirabantur.

§. IV

TESTES CRIMINIS ACCVSATI TECTO NOMINE SEPARATIM TOTO DIE ERANT EXAMINANDI

Summam reuerentiam, decentissimamque obseruantiam, qua populus Iudaicus cultum Deo exhibere, et mandatis ipsius morem gerere consueuerat, etiam iis in rebus, quae ad actiones forenses pertinebant, uiolari non passus est. Lex diuina, quoties posteri Israelis a recto tramite aberrauerant, et grauiissima crimina contra summum Numen commiserant, toties illis de novo promulgabatur, ac nouis promissionibus et comminationibus inculcabatur. In memoriam igitur semper reuocans Iudeorum cohors primum suppli-
cium (a) ad quod iustitia summi Numinis unumquemque rapi iubebat, qui fratrem suum occideret, maximam et attentissimam cautionem in diiudicando homine, criminis cuiusdam capitalis reo, illoque condemnando, adhibebat. Præcipua itaque huius rei cura ad praefides iudiciorum redibat, qui *examine testimoniū instituendo mora quadam suppli-
cium*

cc) Act. Cap. VII. uers. 15.

a) Gen. cap. IX, v. 6.